

ENDREY-NAGY Ágoston

A megváltás opciói

Ölyvek lassú, egyenletes vitorlázása.
Műanyag szamarak egy teherautó platóján;
fröccsöntött hátukra köd szítál,
átrobognak két behavazott szántó föld között.
A városhatárnál csutka akácok ringanak,
képzelet potyog róluk a menetszélben.

Mindentől meg kell szabadulni,
ami alacsony felbontású.
A helységnévtáblától kezdve
bent tartani a levegőt.

Minden parki tó fölé képernyőüveget
vont a napforduló. A legnagyobb csend
órája közeleg — de a vigasz már úton,
hamarosan mindenhová elér.

Egy jégdarab hallgatása.
Egy feszülő tüdő hallgatása.
Valami, amit az ismeretlen
eredetű percegés csak fokoz.

1. Kulcsra zársz mindent.
Mesterséges fényre gondolsz,
gerinced, mint egy akác törzse, megreccsen.

Álmodban felgyújtják magukat a fenyők.
Szárnyakkal teli égre ébredsz,
égő plastik maró szagára.

2. Lehunyod a szemed,
kifújod a levegőt, és elfogadod.
Mosolyogsz, élénk ajkaid feszülnek.

A város fölé érve pixelekre hullanak szét
az ölyvek. Most üres az ég,
most érkezik a megváltás.

